

DIET Hè schuld, wie heeft het over schuld, ik herhaal gewoon wat Borre zei. Ze blijven nog een week open voor de soepblikken en de tijdschriften, maar dan is het schluss.

AN Nou, ik moet zeggen, het verbaast me niks. Ik heb dat altijd zo'n griezelig winkeltje gevonden.

DIET Borre zei dat ze nog naar de bank waren gegaan.

AN Zo donker en volgestouwd.

DIET Of ze geen uitstel van betaling konden krijgen. Maar voor een paar mensen konden ze geen uitzondering maken, zeiden ze.

AN Iemand zou je daar je keel door kunnen snijden en je zou dagen later pas gevonden worden.

DIET Ik denk, waarvoor kun je dan wél een uitzondering maken, als het voor mensen al niet kan? Echt, ik vind het godgeklaagd.

(Diet slaat een kruis met haar rechterhand. Haar mouw schuift naar beneden. Haar hand en pols zitten in een dik verband.)

AN Oh, lieverd. Toch niet weer, hè?

DIET Oh. Ja.

AN Welke was het dit keer?

DIET Het keukenraam. Tijdens het afwassen. Gewoon, pats. Had ik ineens een teiltje vol scherven.

AN Hè toch.

DIET Ja, maar ik stond ook niet op te letten hoor. Teun had net verteld dat die jongens van school hem weer zo aan het pesten zijn, en daar was ik nog helemaal druk mee in mijn hoofd. Tegen de tijd dat ik iets voelde, stond het halve druiprek al vol met rode bordjes. Maar goed, zo gaat dat.

AN Ja, zo gaat dat.
(wijst op het verband) Nou, maar het is tenminste wel lekker zichtbaar hè, dat scheelt.

DIET Ja hoe gaat het nou met – [jou?]

AN Ja óveral pijn. Ja hoor, al maanden, alsof twee grote handen me aan het uitwringen zijn.

DIET Wat zegt de dokter?

- AN Dokter kan niks voor me doen.
- DIET Ben je langsgeweest?
- AN Ik hoef daar niet voor langs. Nee, ik denk soms echt, Diet, had mij maar kanker gegeven. Naar die mensen wordt tenminste geluisterd.
- DIET Moet je pilletjes? Ik heb pilletjes.
- AN Pilletjes helpen niet bij mij.
- DIET Pilletjes helpen bij iedereen.
- AN (*gewichtig*) Nee, ik weet wat dit is.
- DIET Niet weer.
- AN Er gaat iets gebeuren. Ik weet nog niet wat, maar er gaat *iets* gebeuren. Er hangt iets in de lucht, en dat komt eerdaags naar beneden gekletterd.
- DIET An.
- AN Oh, je hoeft me niet te geloven hoor, je merkt het vanzelf.
- DIET Ik neem morgen die pilletjes wel even mee.
- AN (*kijkt om zich heen*) Zeg, zijn wij veel te vroeg of zo? Ik vind het tot daar aan toe dat wij allemaal moeten komen opdraven telkens als Stijn wat te blaten heeft, maar dan kan hij op zijn minst gewoon op tijd komen. Wat is het nu weer?
- DIET Ik hoorde dat zij ook weer nieuwe scheuren hebben.
- AN Natuurlijk.
- DIET Drie van zulke scheuren. Ik hoorde van Tine dat het huis te klein was.
- AN Stijns huis is altijd te klein, vind je het gek dat die twee de hele tijd scheuren krijgen.
- DIET Ja nou maar hij denkt dat het erger is geworden sinds –
- AN Sinds?
- DIET Sinds –
- AN Sinds?
- DIET Nou ja, sinds jullie met de – [bouw zijn begonnen.]

AN – sinds wij met de bouw zijn begonnen, ja, dat zal wel. Stijn denkt al vanaf zijn geboorte dat alles elke dag alleen maar erger wordt. Er is nog nooit een dag geweest waarop Stijn niet bozer was dan de vorige.

STIJN (*off stage*) – gewoon dwars door de muren heen, hè!

AN Ah, daar komt de fanfare al.